

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/689/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813205659
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813205659.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa JUDr. W. A., nar. XX.X.XXXX, bytom S. S., B. XX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Kaščákom, so sídlom S. S., N. XX, proti odporcovi Ľudovítovi Snovákovi, s miestom podnikania Hruštín, Zamost 108/10, IČO: 40 988 937, právne zastúpenému advokátom JUDr. Antonom Slamkom, so sídlom Q. I., U. XXXX/XX, o zaplatenie 192,41 eur s príslušenstvom, na základe odvolania účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/159/2013-56 zo dňa 15. januára 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol (v celom rozsahu) návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu 192,41 eur s príslušenstvom. Vychádzal z toho, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané bezdôvodné obohatenie odporcu na úkor navrhovateľa, keďže odporca prijal sumu 385 eur od navrhovateľa v súlade s ich vzájomnou dohodou. Začiatkom augusta 2011 došlo medzi účastníkmi k uzatvoreniu ústnej dohody, podľa ktorej odporca (ako zhotoviteľ) vykoná pre navrhovateľa (ako objednávateľa) určité stavebné rekonštrukčné práce.

Okresný súd na základe vyjadrení (predovšetkým) samotných účastníkov konštatoval, že cena diela bola nimi dohodnutá tak, že navrhovateľ zaplatí odporcovi za každú odpracovanú hodinu 7 eur. Za nepreukázané však považoval tvrdenie navrhovateľa, že predmetná cena bola dohodnutá ako tzv. normohodina; t.j. že za jednu hodinu mal odporca odvieť určitý stavebnou normou stanovený objem prác. Zároveň z výpovedí účastníkov a aj svedkov (manželia U.) vyplynulo, že síce navrhovateľ vstúpil do zmluvného vzťahu iba s odporcom, ale akceptoval, že odporca bude vykonávať bezprostredné stavebné práce/činnosti s ďalšími členmi „partie“ a dohodnutá (časová/hodinová) odmena sa týka činnosti každého z nich.

Okresný súd uviedol, že občiansky zákonník vo vzťahu k zmluve o dielo nevyklučuje možnosť dojednať cenu i inak, než rozpočtom alebo odhadom, k čomu v súdenom prípade aj došlo. Nakoľko odporca, vrátane činnosti „spolupracovníkov“, odpracoval v úhrne 55 hodín, čo navrhovateľ nespochybňoval, vyplatil mu 385 eur (55 hodín x 7 eur). Len pokiaľ by cena nebola dojednaná, bolo by potrebné poskytnúť cenu primeranú a (až) vtedy by bol použiteľný navrhovateľom predložený znalecký posudok, ktorý sa týkal vymedzenia ceny vykonaných prác podľa „normy“.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Konštatoval síce úspech odporcu v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.), ale súčasne ustálil i existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie mu náhrady trov (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Tie videl v tom, že odporca ako zhotoviteľ (a súčasne podnikateľ) porušil svoju povinnosť určenú mu § 632 Obč. zák. a nevydal navrhovateľovi ako objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky obsahujúce stanovené náležitosti. Pokiaľ by takéto potvrdenie (okrem iného vymedzujúce cenu za vykonanie diela) navrhovateľovi vydal, nemuselo vôbec dôjsť k vzniku tohto súdneho sporu, lebo jeho podstatou bol práve odlišný pohľad sporových strán na obsah dohody o cene za vykonanie diela.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obe procesné strany.

Navrhovateľ napádal rozhodnutie okresného súdu vo veci samej a domáhal sa jeho zmeny tak, že návrhu bude vyhovené. Súhlasil síce so záverom, že sa účastníci/zmluvné strany dohodli na cene 7 eur za každú skutočne odpracovanú hodinu, ale odporca doposiaľ nepredložil žiaden dôkaz tak o rozsahu vykonaných prác (dodací list, súpis vykonaných prác), ako ani výkaz (skutočne) odpracovaných hodín. Zároveň poukazoval na vyjadrenie odporcu v odpore proti platobnému rozkazu o tom, že odporca nežiadal cenu podľa počtu odpracovaných hodín, ale za vykonané dielo v tom štádiu, v ktorom boli práce ukončené, pretože k naplneniu (pôvodnej) dohody o diele (jej rozsahu) nedošlo. Z toho odvolateľ vyvodzoval, že dojednanie o cene nebolo určité, preto je dohoda účastníkov v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. neplatná.

Nadväzne je nutné vychádzať z primeranej ceny v zmysle odborného vyjadrenia znalca, teda zo sumy 192,59 eur. Navrhovateľ uviedol, že je ochotný zaplatiť odporcovi cenu za 27,513 hodín práce, hoci odporca odpracoval len 11 hodín a ostatní členovia „partie“ odpracovali dokopy len 10 hodín. V tejto spojitosti zdôrazňoval, že termín „partia“ platný právny poriadok neupravuje a ide o subjekt bez právnej subjektivity. Pokiaľ pre odporcu pracovali ďalšie (navrhovateľovi neznáme) osoby, s týmito navrhovateľ nemal uzavretú žiadnu zmluvu; navyše tieto osoby „len postávali, fajčili, naháňali sa po dvore, ale nepracovali“. Dodal, že ani odporca, ani okresný súd pritom nekonkretizoval, kto boli tieto osoby a koľko mala ktorá z nich odpracovať. Nadväzne odvolateľ uzavrel, že títo členovia „partie“ si môžu svoje nároky uplatňovať voči odporcovi, ktorý si však na základe ústne uzavretej zmluvy s navrhovateľom môže nárokovať zaplatenie ceny za vykonanie diela len z titulu ním samotným vykonaných prác.

V doplnení odvolania podanom (12. a 13.8.2014) po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na jeho podanie (vo vzťahu k navrhovateľovi posledným dňom lehoty bol 25.7.2014), navrhovateľ uviedol, že predmet zmluvy o úprave veci nebol medzi účastníkmi dohodnutý určite. Keďže ide o esenciálnu náležitosť zmluvy, zmluva - ako celok - je neplatná. Namietal tiež, že v odpore proti platobnému rozkazu podanom JUDr. Slamkom nie je uvedené, kto je odporcom a navrhovateľom a nie je možné stotožniť vec, ktorej sa týka. Nadväzne je potrebné takýto odpor vyhodnotiť ako právne neúčinné podanie, konanie po ňom nasledujúce zastaviť a vyznačiť právoplatnosť platobného rozkazu.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa iba konštatoval správnosť napadnutého rozsudku (vo veci samej) s tým, že dokazovanie bolo vykonané v potrebnom rozsahu a nie je dôvod na jeho doplnenie.

Odporca podal odvolanie vo výroku o trovách konania a domáhal sa jeho zmeny tak, že mu bude priznaná ich náhrada vo výške 311,84 eur. Zdôrazňoval zásada úspechu, ktorá sa (prioritne) uplatňuje v sporových konaniach. V súdnej veci bol plne úspešný odporca, lebo návrh navrhovateľa okresný súd v celom rozsahu zamietol. Odporca nesúhlasil s aplikáciou § 150 ods. 1 O.s.p., keďže v prejednávanej príhode nejde o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Pri posudzovaní dotknutej otázky je potrebné zároveň prihliadať na osobné, majetkové a iné pomery všetkých účastníkov a tiež na okolnosti, ktoré ich viedli k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Odporca poukazoval na to, že obaja účastníci potvrdili dohodu na cene 7 eur za hodinu práce na každého člena pracovnej partie, nešlo teda o odlišný pohľad na dojednanie o cene za vykonanie diela. Nadväzne ani porušenie povinnosti odporcu podľa § 632 Obč. zák. - ako jediný dôvod nepriznania mu náhrady trov - nemožno kvalifikovať ako nejaké (výlučné) zavinenie odporcu na tom, že on sám musel vynaložiť trovy na svoje právne zastúpenie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že okolnosti prejednávanej spotrebiteľskej veci sú výnimočné. Priznanie náhrady trov konania odporcovi - ako dodávateľovi poskytujúcemu nekvalitné služby za neprimerane vysoké ceny - by totiž malo nepriaznivý dopad na majetkové pomery navrhovateľa/spotrebiteľa. Dodal, že pokiaľ ide o pomery účastníkov, odporca ani netvrdil, že by sa nepriznanie náhrady trov malo u neho prejavíť nepriaznivým spôsobom.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 205 ods. 3 O.s.p. je odvolací súd viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré účastník vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Odvolací súd preto na dôvody uvedené v doplnení odvolania navrhovateľa, ktoré bolo dané na poštovú prepravu dňa 12.8.2014 a 13.8.2014 (teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - 25.7.2014), nemohol prihliadať. Nadväzne meritórne napadnuté rozhodnutie posudzoval z titulu odvolacích dôvodov označených navrhovateľom v prvotnom (v zákonom stanovenej lehote podanom) odvolaní.

Poskytnutie primeranej ceny zhotoviteľovi za vykonanie diela prichádza do úvahy v prípade, ak výška ceny nie je dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi (§ 634 ods. 1 Obč. zák.). V súdenom prípade však cena za vykonanie úpravy veci bola výslovne zmluvne (ústne) dohodnutá, a to vo výške 7 eur na hodinu práce. Uvedené jednoznačne vyplýva zo zhodných vyjadrení účastníkov na pojednávaní dňa 27.11.2013. Takúto cenu navrhovateľ uvádzal už v samotnom návrhu na začatie konania; svoj nárok vyčíslil práve na základe dohodnutej ceny 7 eur na hodinu práce. Zmluvným stranám pritom nič nebránilo dohodnúť cenu diela presne popísaným spôsobom, t.j. pevnou sumou za určitý čas práce.

Predmetný záver nie je (relevantne) spochybnený nie celkom presným vyjadrením odporcu v odpore proti platobnému rozkazu. Účelom dotknutého úkonu účastníka je totiž (vo všeobecnosti) prioritne dosiahnuť zrušenie platobného rozkazu, a nie detailne (skutkovo) protiargumentovať. Zároveň vyjadrenie odporcu (že nedošlo k naplneniu zmluvy) smeruje k tomu, že nedošlo k dokončeniu prác (diela), čo potvrdil aj navrhovateľ na pojednávaní dňa 27.11.2013. To však nie je v protiklade so skutočnosťou, že bolo odpracovaných 55 hodín a bola dohodnutá cena 7 eur na hodinu práce.

Krajský súd, zhodne so závermi okresného súdu, konštatuje, že navrhovateľ v rámci svojich skutkových tvrdení (osobitne v štádiu konania pred prvostupňovým súdom - § 205a O.s.p.) nenamietal, že by odporca (spoločne s ďalšími - mu pomáhajúcimi - osobami) neodpracoval skutočne 55 hodín. Preto je bezpredmetná jeho odvolacia námietka o nepreukázaní množstva odpracovaného času. Možno teda zhrnúť, že pokiaľ medzi účastníkmi bola dohodnutá cena 7 eur na hodinu práce a odporca (so spolupracovníkmi) odpracoval 55 hodín práce, prináleží mu za to odmena 385 eur. Na strane odporcu tak nemohlo vzniknúť navrhovateľom tvrdené bezdôvodné obohatenie.

Zo zhodných tvrdení účastníkov zároveň vyplýva, že navrhovateľ súhlasil s tým, aby odporca vykonával práce za súčinnosti ďalších osôb. Odporca do zmluvného vzťahu o úprave veci vstúpil ako fyzická osoba - podnikateľ, z ktorej samotnej skutočnosti by vyplývalo jeho oprávnenie prizvať si k vykonaniu diela ďalšie (potrebné) osoby. Preto je právne nevýznamné, že navrhovateľ neuzavrel dohodu priamo s osobami, ktoré sa na vykonaní diela spolupodieľali. Zároveň dojednané práce (napr. omietanie stien) ani nemôžu byť efektívne vykonávané len jednou osobou - bezprostredne odporcom.

Námietka o neúplnosti/nejasnosti odporu bola síce uplatnená oneskorene, ale krajský sa jej súvislosťami s prihliadnutím na § 212 ods. 3 O.s.p. zaoberal. V dotknutom procesnom podaní bola vec, ktorej sa týka, označená spisovou značkou, resp. bol označený platobný rozkaz (napádané súdne rozhodnutie) číslom konania a dátumom vydania, s tým, že odpor podáva odporca; prílohou odporu bolo plnomocenstvo udelené odporcom JUDr. Slamkovi. Z uvedeného vyplýva, že je (úplne) zrejmé, kto odpor podal a v akej konkrétnej veci.

Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu i v otázke aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. s poukazom na porušenie povinnosti odporcu (ako dodávateľa) v zmysle § 632 Obč. zák. Porušenie predmetnej povinnosti síce nespôsobuje neplatnosť zmluvy o dielo, ale vyvoláva určitú mieru nejasnosti v rozsahu práv a povinností zhotoviteľa i objednávateľa. Jej prirodzeným dôsledkom pri ústnej forme zmluvy (ako v súdenom prípade) sú neraz rozdielne interpretácie zmluvných strán o obsahu záväzku.

Navrhovateľ pri uplatnení svojho nároku (okrem iného) tvrdil, že odporca sa zaviazal podať minimálne normovaný výkon práce. Hoci navrhovateľ takmer v priebehu celého konania (vrátane jeho odvolacieho štádia; dokonca i po uplynutí lehoty na vymedzenie odvolacích dôvodov) jednak modifikoval svoje čiastkové vyjadrenia, a jednak ohľadne dotknutého tvrdenia o údajnej dohode na normovanom rozsahu prác neuniesol dôkazné bremeno, pokiaľ by si odporca splnil svoju povinnosť v zmysle vyššie označeného zákonného ustanovenia, je (viac ako) opodstatnený predpoklad, že by navrhovateľ svoj nárok na súde neuplatňoval. Zásadný obsah práv a povinností zmluvných strán by bol totiž definovaný jednoznačne.

Možno síce súhlasiť s tvrdením odporcu, že pri aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. je potrebné prihliadať na majetkové (i ďalšie) pomery oboch účastníkov, ale odporca nielenže nepreukázal, ale ani len konkrétne netvrdil žiadne negatívne dopady/dôsledky napadnutého rozhodnutia na svoju osobu, ktoré by boli takého charakteru, že by vylučovali použitie dotknutej právnej normy. Nadväzne možno uzavrieť, že okresný súd vecne správne rozhodol aj v časti o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Navrhovateľovo odvolanie nebolo úspešné, preto by inak bol povinný nahradiť odporcovi trovy vzniknuté v súvislosti s navrhovateľom podaným odvolaním. Odvolací súd odporcovi túto náhradu nepriznal, lebo trovy spojené s podaním vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa nepovažoval za účelne vynaložené. Odporca totiž v rámci daného procesného úkonu len všeobecne konštatoval správnosť napadnutého rozhodnutia bez toho, že by bližšie reagoval na konkrétne odvolacie námietky navrhovateľa.

Úspech nezaznamenal so svojím odvolaním ani odporca, v súvislosti s dotknutým opravným prostriedkom si však navrhovateľ náhradu trov neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.